

Tíðargreinin: eitt íkast til føroyska orðaskiftið

Sosialurin hevur tíðargrein í blaðnum týsdag og hósdag

Hevur tú hug at gera títt íkast til føroyska kjakið í 2009?

Send eina grein til post@sosialurin.fo

Kravið er, at greinin er á leið 6000 tekn og skrivað í essay stíli

TÍÐARGREININ

Sámal Matras Kristiansen

Varmakeldukvøða til eina mentanarbygd

Varmakeldan er ein av eldru stevnunum í Føroyum – ein av “klassikarunum”, so at siga. Tá eg var lítill – og tað er ikki so øgiliga langt síðani – vóru ikki so nógvar stevnur. Summarið byrjaði við Norðoyastevnu og endaði við Ólavsøku – og so lógu nakrar fáar stevnur spjaddar runt í juni og juli.

So er ikki longur. Hetta vikuskiftið eru fleiri stevnur – Varmakeldustevna, ullarfestivalur í Vágum, tónleikafestivalurin Asfalt í Havn, Barnafestivalur í Havn og Barnasjónleikarastevna í Klaksvík. Soleiðis hevur verið stórt sæð hvørt vikuskifti seinasta mánaðin. Ein ørgrynni av mentanartilboðum kring tað mesta av landinum.

Hetta er fantastiskt! Man skal veruliga vera fantasileysur fyri at keða seg í Føroyum um sumrnar.

Men tað kann eisini siggjast sum ein hóttan. Við tað at so nógvar ymskar stevnur eru kring alt landið, kappast tær sjálvandi hvør móti aðrari. Tað krevur snøgt sagt, at stevnurnar gerast betri, og tá verður tað trupult hjá stevnunum at vera gullegg hjá ítróttarfeløgnum, eins og tær plagdu at vera.

Varmakeldan – fyri hvønn?

Men hvønn er Varmakeldan so fyri? Umframt tað, at kappróðurin á hesum ári telur við og harvið er eitt savningspunkt fyri róðrarfólk og róðraráhugað, so er nóg annað á skránni: Fleiri listaframsýningar, savnsframsýning, sölubúðir, matsøla, filmsframsýning, tivoli, skrúðgonga, fótbóltur, konsertir, kafeir, dansur, møti, upplestur... røður...

Snøgt sagt: mentanarútboð fyri fólk við ymskum áhugum og í ymskum aldri.

Varmakeldan er við øðrum orðum eitt satt blómutyssi av mentan av ymskum slag – frá ítrótt til tónleik, frá myndlist til brúkslist – og uttan iva eisini í matlist og sniðgeving. Tey flestu av tykkum, ið standa her í kvøld, hava uttan iva nýtt kvøldið upp á góðan mat og góðar drykkir. Og nóg av tykkum hava uttan iva nýtt tíð upp á at keypa nýggj klæði, fara til frisør, pussa skógvarnar o.s.fr.

Tað má gerast greitt, at tit

øll, ið standa her, eru partar av hesum mentanarliga blómutyssi. Tit eru ikki einans áskoðarar, men eisini luttakarar í hesi mentanarframsýning, ið Varmakeldan er. Og tað er jú essensurin í flestallari mentanarframsýning: at hann inniber eitt samskipti millum tann, ið “framførir” og tann, ið sansar. At tann, ið framførir, so eisini fær ágóðan av sansingini, ger tað jú bara uppafur betri.

Mentan og bygdasamleiki

Men um ikki so langa tíð er stevnan av, og hendan flotta samansjóðingun av mentan fánast so smátt í okkara minnum. Tað er vansin við nógvari mentan, at hon er tengd at “núnum”. Hóast summar listagreinar hava rímliga fýrkantað produkt – bókur, málningar o.s.fr. – so er mentan sum oftast nakað, ið ikki kann liggja á láni, men sum man má taka seg saman til her og nú. Man noyðist at motivera seg sjálvan til at sansa mentanina í tí løtu hon verður framförd. Tað kann so eyðnast meiri ella minni væl, men undir øllum umstøðum má man royna. Og jú oftari man ger ein seriosan innsats fyri at sansa mentanartilboð, tess størri gerast sannlíknindini fyri, at man fær nóg góð mentanarupplivilsi gjøgnum lívið.

Men tað krevur ein innsats!

Og hesin innsatur hevur sanniliga verið til staðar her í Fuglafirði seinastu tíðina. Í heilum eru tiltøk í mentanarhúsinum, framsýningar í Ribarhús, konsertir í Kirkjunni. Og serliga er vert at taka stórslygu kantatuna hjá John Højbye fram sum eitt dømi um eitt stórslygið tiltak, ið einans er møguligt gjøgnum eldhugaðan stuðul frá nógvum fólki og miðvísam arbeiði hjá dugnaligum einstaklingum.

Mentan kemur ikki av sær sjálvari. Mentan krevur ein miðvísan innsats!

Mentan sum menningarstrategi

Verður hugt aftur í tíðina, so var vanligt at tengja lokalsamfelagsmenning at vinnulívsmenning. Um tað vóru nóg nóg – og nóg stabil – arbeiðspláss, so fóru fólk av sær sjálvum at stóðast ella enn tá flyta til. Tað er jú hetta, ið hevur gjørt bygdir sum Tvøroyri, Klaksvík og Fuglafjørð so stórar. Hetta hava verið

iðnaðarhøvuðsstaðir, ið hava gjørt sær dælt av góðum náttúruhavnum, og tað eru eisini hesar bygdirnar, ið saman við Havnini hava havt klassisku stevnurnar – Jóansøku, Norðoyastevnu, Ólavsøku o.s.fr...

Men í dag er alt broytt. Vinnulív er ikki longur ein garantur fyri framburði. Hetta av fleiri ávum:

- Fyri tað fyrsta eru vit farin frá einum iðnaðarsamfelagi til eitt tænaðarsamfelag, har stórir partur av arbeiðsplássunum eru alment og kommunalt fíggað.
- Fyri tað næsta – avleitt av tí fyrsta – eru fleiri kvinnur komnar út á arbeiðsmarknaðin, soleiðis at húsarhaldini sum heild hava fleiri pengar um hendi.
- Fyri tað triðja eru vit farin frá at vera eitt arbeiðssamfelag til at gerast eitt frítíðar- og arbeiðssamfelag – í nevndu raðfylgju. Í dag hava tey flestu meiri frítíð enn arbeiðstíð – hóast tað kanska ikki altíð kennist so – og tey flestu hava eisini nóg mikið av peningi at gera spennandi ting í frítíðini.
- Fyri tað fjórða er samfelagið í dag so væl samanbundið við vegum og fjarskiptisskipanum – og samsvarandi akførur og fjarskiptistólum, at tað á ymsar hættir er vorðið stytri millum tey ymsku støðini í landinum

Alt hetta ger mentanina alsamt meiri neyðuga fyri lokalsamfelagini. Nóg av almennu arbeiðsplássunum fáast við mentanarframsýningu á ymskum stigum: Barnagarðar, skúlar, miðnámsskúlar, hægri lærustovnar, kirkjur. Alt hetta eru liðir í almennu mentanarlígu føðiketuni, ið skal ala ungdómin upp til at gerast vælvirkandi samfelagsborgarar við nøktandi mentanarligum kapitali. Eisini privatu tænaðarvinnurnar snúgu seg í stóran mun um mentanarframsýningu – miðlar, lýsingar, kunningar, tækni, turismu o.s.fr. Og samantlagt merkir mentanarsnúgvingin á arbeiðsmarknaðinum, at gróðrabotnurin fyri mentan í lokalsamfelagnum eisini verður gøddur: Tað verða fleiri, ið duga at arbeiða við mentan. Og fleiri, ið eftirspyrja mentan. Og ikki minst: fleiri og betri lönir, ið kunnu gjalda fyri tey mentanartilboð, ið verða fyriskipað.

Tí latum okkum innsiggja tað: Modernað mentan kostar! Og ein partur av mentanarsnúgvingini í samfelagnum snýr seg um at nøra hugburðin um, at man sjálvandi skal gjalda fyri mentanarligar upplivingar. Ikki tí. Mentan hevur sjálvandi altíð verið. Munurin er bara, at í dag siggja vit eitt størri arbeiðsbýti millum útboð og eftirspurning av mentan, meðan mentanin fyrr var meiri sjálvsøgd og ósøgd – nakað, ið var beinleiðis tengt at sosialu sambondunum í og kring gerandislívið.

Mentan í gerandisdegnum

Í byrjanini kallaði eg Varmakelduna fyri eitt mentanarligt blómutyssi. Men vit mugu ikki gloyma, at tað skjótt aftur er gerandisdagur. Og vit mugu ikki gloyma, at mentanin skal liva víðari – um ikki í fullum blóma, so á einum sunnum gróðrabotni. Mentan er jú ikki bara nakað serstakt, men eisini nakað gerandisligt. Mentan er nakað, ið skapar meining og trivnað í einum lokalsamfelagi. Vit kundu ímyndað okkum hvussu trivnaðurin hevði verið, um allur Fuglafjørður sá út sum havnarlagið norðureftir: Stál, asfalt og betong lagað til eftir einum búskaparligum rationali. Men tey, ið kenna Fuglafjørð, vita, at bygdin er meiri enn bara iðnaður. Bygdin hevur eitt stórt og gott vakstrarlag av mentan. Og Fuglafjørður er so heppin í mun til nógvar aðrar bygdir at hava eitt mentanarhús – ein mentanarmiðdepil, ið kann hýsa og framleiða mentan av øllum møguligum slag. Saman við øðrum mentanarstøðum sum Píddasahandli, bókasavnum, skúlanum, kirkjunni og Siloa eru allar fyrirtreytir til staðar fyri at skapa eitt gott og ríkt mentanarlív.

Men at eitt lokalsamfelag er mentað merkir ikki bert, at har eru nóg tiltøk at fara til. Við at satsa upp á mentan, verður lokalsamfelagið eisini sjónligari í stórsamfelagnum. Mentan er ein háttur at “branda” eina bygd – at gera hana áhugaverða fyri vitjandi. Og her stendur Mentanarhúsið sum eitt serliga sterkt symbol – sum nakað, ið fá onnur støð í landinum megna at bjóða. Og við Mentanarhúsinum meini eg ikki einans við bygningin, men við alla organisatiónina rúndan um húsið.

Tí eitt ríkt mentanarlív skapar eisini organisatoriskar møguleikar. Fólk gerast von við at fara undir størri tiltøk. Tað verður lættari at finna

onkran við hóskað know-how, ið kann hjálpa við teimum uppávum man ikki sjálvur megna. Summi duga eitt og onnur duga annað. Men við einum ríkt mentanarlívi fær man eitt breitt útboð av know-how, ið ger at tað ikki kenst so mótumikið at fara í holt við stórar verkætlanir.

Og í síðsta enda kann ein ríkur mentanarligur kapitalur vera við til at styrkja tann sosiala kapitalin: netverkini bæði innanhýsis í lokalsamfelagnum og úteftir til onnur øki og onnur lond. Og í besta føri vil samanrensið av hugskotum og sambondum kunna skapa vinnulig nýbrot og harvið økonómisk kapital.

Men mest beinleiðis búskaparliga ávirkanin stendst av, at lokalsamfelagið verður meiri attraktivt sum bústaðarpláss. Hetta gevur kommunalar skattainntøkur. Og tað er framvegis soleiðis í dag, at inntøkuskattur verður goldin eftir bústaði og ikki eftir t.d. hvar man arbeiðir ella hvar man gagnnýtir flestar tænaðar.

Mentanarhúsið sum miðdepil

Vit standa her í dag framman fyri einum av størstu aktivunum hjá Fuglafirði: Mentanarhúsinum. Tað hevur ofta siglt tungan sjógv, og tað er ikki bíligt at reka. Men bygdin megna at lyfta uppgávuna tað er at halda og reka ein mentanarmiðdepil av hesi stødd. Men sum sagt. Tað krevur ein innsats! Tingini koma ikki av sær sjálvum.

Neyðugt er við góðari mann-ing fyri at framleiða mentan – líkamikið um tað er í skúlahøpi, í ítróttarhøpi, í kirkjuhøpi ella í mentanarhúshøpi. Húsið hevur júst fingið ein nýggjan leiðara og hevur eina virkna nevnd og eitt kommunustýri, ið sýnir húsinum vælvild.

Eg vil nýta síðstu orð av hesi røðu til at heita á fólk um at sýna okkara mentanararbeiðarum størstu virðing. Tey hava uppiborið tað, og tey flestu av okkum eru fegin um tey felags mentanartilboð, ið eru her í bygdini.

Eitt herðaklapp til mentanarbygdina Fuglafjørð. Og eitt herðaklapp til øll tykkum, ið stórt sum smátt skipa fyri Varmakelduni og øðrum mentanarligum tiltøkum!

Framhaldandi góða Varmakeldu!